

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Sanctorum Joachim Et Annæ Geneseos, Vitæ, Transitus Et Connexorum

Polius, Jacobus

Herbipoli, 1652

6. Mysteria nominum SS. Joachim & Annæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43946

Per Oden Joannis Bineti Hildephonsi præli-
minarem finiamus:

Virgo presagis prius à Prophetis

Sapius verâ vocitata voce

Mater, ex Anna genitrice, quam tu

Nata fuisses.

MYSTERIA NOMINVM IOA-
CHIM & ANNÆ. §. 6.

Nomen tuum & memoriale tuum in desiderio
anima^a. & Olivam uberem & pulchram
vocavi te. Plura suppetunt loca, per quæ Spiritus
sanctus haud obscure innuit nominibus certa
mysteria inesse. S. Thomas: ^b *Nomen imponitur*
ab eo, per quod res cognoscitur. Idem alibi: ^c *No-*
mina singularium personarum semper imponuntur,
ab aliqua proprietate vel operatione. Testantur
SS. Patres, ^d quod Joachim idem quod prepara-
tio Domini dicitur, & quidem in hoc sancto con-
gruentissimè, eò quod ex illo præparatû sit tem-
plum Domini, nempe virgo Deipara. O quan-
tum hinc universitati fidelium fælicitatis & gau-
dii resultat, quod ut loquitur Damascen. ^e *cum*
Joachimo visitati sumus.

2. Incidenter hic ad discussionem etymi He-
braici minimè dissimulandum venit, quod Heli
non sit Joachim: siquidem contraria juxta se po-
sita melius elucescunt. Heli idem est quod Deus

C 2

meus,

^a Isai. 26. & Jerem. 1. ^b Thom. par. 1. q. 12. ^c Idem par. 3.
q. 35. ^d Chrysoft. tom. 2. hom. 1. in cap. 1. Matth. Epiphan. Episco-
pus Cypri serm. de laud. B. V. Fulbert. Carnoten. Episcopus serm. 2.
de ortu B. Virg. ^e Damasc. orat. de Nat. Virg.

meus, quis ergo nunc persuadeat, quod Heli & Joachim coincident, uti juniores Scriptores, ex Pseudographo Philone, de temporibus, hauserunt. Alii Eliachim vel Joachim per apocopen apud Hebræos Heli dictum commentantur, quasi verò S. Lucas qui in Evangelio Græcè à se conscripto Heli ponens non genuinum & integrum nomen expressisset. Alius Petrus Galatinus ^f cōminiscitur Jehojachin ex scæva literarum gutturis prolatione, per Syncopen scribi & pronunciari Jojachin. Alii patrem B. Virg. binominem & conjunctim Heli Joachim vocatum fingunt, quos refutat Salmeron. & multa dicunt isti & nihil probant. Plenius de his par. 2. q. 1. quæ etymologica significatio, de Heli, & realis disparitas, ante decennium Auctorem Exegetici fugerant, sed nunc recognoscit veritatis amore fretus, juxta dictum Cyrilli Alexandrini hujusmodi: ^h *Mens humana nonnunquam, si à rectâ viâ egrediatur, & à veris dogmatibus adducentem habeat motionem, fermè semper gravatur & formidat suarum cogitationum absurditatem desinire: cum se correxerit, & obiter labores scrutata fuerit sanctorum patrum, qui præ omnibus in rectitudine, & certitudine dogmatum celebrantur, suam rectè fidem explorabit, omnes enim quibus integrum cor est, illorum sententias sequi non detrectant, quia & ipsi apostolicâ & evangelicâ traditione suam mentem*

cum

^f Galat. 1. 2. d. arcana Catholica verit. ^g Salmeron tom. 3. tract. 28. pag. 208. ^h Cyrill. in lib. apologetico tom. 4. edit. 1566. Basil. col. 155.

cum impleverint, & ex sacris Scripturis sermonem in fide rectum ac inculpatum pronunciarint, mundi fuere luminaria, sermonem vite continentia. Insuper Joannes Azorius tradit: ⁱ Potest quis sententiam fidei contrariam, tanquam veram subito credere, antequam cum Ecclesiæ vel fidei Catholicæ sensu eam dissidere & pugnare cognoscat, & tunc actus est liber à culpâ, si vero incipiat esse cognitio aliquantula non plena & perfectâ, quâ deprehendat eam dissentire & discrepare ab Ecclesiæ decretis, veniale tunc peccatum erit, sicut lethale post plenam mentis notitiam & deliberatam. Causas autem cur nomina JOACHIM & ANNÆ Spiritus sanctus in sacris literis non expresserit §. 9. infra edisseret.

3. Confirmabimus sequenti §. & in p. 2. q. 1. & ultimâ quod JOACHIM pater virginis Pantherem & Barpantherem progenitores habuerit; à diametro S. Spiritus Lucæ 3. c. Protestatur de Heli, quod fuerit Mathat, & hic quod fuerit Levi, scilicet filii. Confrontemus jam novitium commentum Philonis, dicentis quod Heli idem fuerit, qui JOACHIM pater Mariæ. Detrahamus Larvam, ut videamus quis vir ille fuerit cupiens novus auctor haberi. Melchior Canus Episcopus Canariensis Theol. locorum lib. II. c. 6. tradit: *Doctis omnino viris Philo de temporibus inscriptione planè eminente videtur esse suppositus,* (quod Canus probat & mox concludit:) *Itaque*

C 3

miror

i Azor. tom. I. lib. 4. c. 5.

miror quid in mentem Annio venerit, ut eum librum, in quo multa falsè, pleraque absurde, nonnulla etiam contra Scripturam dicuntur, Philoni attribuit, viro doctissimo & prudentissimo. Sed plures audiamus viros Zelo Dei ductos: Philoni Aniano Benedictus Pererius lib. 1. in Genesin sic obviat: *Commentitii & mendaces sunt Annales Joannis Annii, Viterbiensis, speciosis titulis Berosi, Mehaftenis, Manethonis & Philonis subornati & fucati, qui multis memoria nostræ cetero qui doctis viris, non tam in antiquitatis literatè peritis imposuerunt.* Posssevinus eadem dicit bibliothecæ selectæ l. 16. sect. 4. c. 1. & in Apparatu sacro edit. 1608. pag. 282. Didacus Covarruvias variarum resolutionum lib. 4. c. 14. n. 4. & quotquot ab illo adducuntur. Ludovicus Vives, Faber Stapulensis, Joannes Vergara, Beatus Rhenanus, Gregorius Gyraldus, & Gulielmus Postellus, cum præmissis, Philoni & ejusdem evulgatori, fidem abrogant. Præterea Joannes Lorinus Actuum 4. c. v. 6. Torniiellus præfationis n. 9. & anno mundi 3743. n. 2. Robertus Bellarm. de Scriptoribus Ecclesiasticis. Franciscus Lucas Brugensis in cap. 1. Matth. edit. 1606. Antwerp. pag. 8. linea ultima. Cornelius Jansenius Concordiæ Evangelicæ c. 14. edit. 1582. Lugdun. pag. 122. Gilbertus Genebrardus in Chronico A. M. 3638. 3650. & 3690. & Sebastianus Barradius tom. 1. l. 1. c. 25. & 30. omnes uno ore consentiunt. Destructo itaque principali, relicta omnia quæ superædificata sunt, collabantur necesse est.

4. ANNÆ nomen illustraturus Abbas Trithemius ait: ¹ Anna gratia sive donatio interpretatur: nomen tanta parenti conveniens, quod non casu nascenti creditur impositum, sed à Deo præordinatum. Rectè namque interpretatur gratia, quæ matrem gratiæ erat paritura. Rectè gratia: per cuius intercessionem gratia Dei fidelibus impetratur. Interpretatur etiam donans sive donatio: quia eos quos in sui honore devotos reperit, multis gratiæ donis locupletes facit. Rectè donatio: per quam peccatorum donatur remissio. Quicumque ergo pondere peccatorum premitur, quicumque tentationum jaculis pulsatur, ad sinum Matris Annæ fidenter confugiat, preces & munera devotionis efferrat, & nil erit quod contra eum in malum prævaleat. Anna etiam gratia dicitur, secundum nomen suum postulanti, gratiam impetrare non desinit, si devotam fidem invenerit. Accedit noster P. Angelus del Pass dicens: ^m ANNÆ proprium nomen non absque mysterio quinque fæminis datum annotavit Comestor in 7. c. Tobix, Matri videlicet Samuelis, uxori Tobix Senioris, uxori Raguelis, viduæ Prophetissæ, & Matri Deiparæ. Cur autem? nominis significatio insinuat. Est enim Hanna seu Anna, idem quod gratiosa sive misericors, aut quiescens vel donans. Fuerunt autem illæ mulieres gratiosæ & sanctæ Deo, misericordes in proximum, moribus quietæ & placidæ, donantesq; se ipsas corde & corpore atque

C 4

opere,

¹ Trithem. in fine c. 12. de laud. S. Annæ. in Aug. in c. 2. Lucæ.

opere, ei qui se fecerat. At numeri hujus quinar-
rii ratio est, quod in quinque sensuum animæ &
corporis optimo regimine, sita sit, omnis gratia,
sanctitas & perfectio hominis, uti Gregorius in
parabola decem virginum explicavit. & The-
meswar. serm. 3. de S. Annâ.

5. Digniores esse sanctos Joachim & Annam
quam quod cum aliis Sanctis comparari debeant
ait P. Carolus Veronⁿ Augustinianorum Pro-
vincialis. Lubet itaque altiore viam ingredi &
etymon nominis profundius discutere. Vetusti
Scriptores Origines, ^o Philo p Alexandrinus,
Damascenus, aliique universaliter Annam inter-
pretantur gratiam; Beda q & alii per Annam do-
num gratia intelligi censent. Jam nunc Joannes
Carthagena, de arcanis Joseph & ^r Mariæ memi-
nit, quod poctæ confingant puerum quendam
nomine Cyparissum in sui nominis arborem
conversum fuisse. Quod Anna autem tota in gra-
tiam transierit, vel verum donum gratiæ emi-
nentissimum fuerit, patebit ex pleno libramine
tractatus presentis, adeò ut verè dici possit *secun-
dum nomen ejus, ita & laus ejus*. Psal. 47.

6. Themefwar ait: *Anna habuit gratiam,
ut esset altissima sanctitatis præ aliis hominibus.*
Castissimum fuit conjugium ejus ut dicemus in
tempore. ^r Rectissime ei itaque appropriabitur
thema:

ⁿ Veron in triumpho Joachimi & Annæ lib. 4. c. 15. ^o Orig.
hom. 11. in c. 25. Gen. & tract. in Matth. c. 17. p Philo princip. tract.
quod Deus sit immutabilis. q Beda tomo 3. de interpr. nom. he-
braic. r Carthag. lib. 1. hom. 16. n. 5. f Themefv. in festo S. An-
næ serm. 2. t infra §. 10. Conjugium sanctum.

thema: *Gratia super gratiam mulier sancta & pudorata.* Eccli. 26. quod insigniter prosequitur Lansbergius ferm. 2. de S. Anna edit. 1545. Colon. fol. 215.

7. *Annapia mater ave, cuius nomen est suave,* ex verbis Ecclesiæ accinunt hortulus animæ edit. 1513. Antwerp. Nicolaus Salicetus Abbas Antidotarii, edit. 1515. Paris. fol. 140. & 1552. ibidem recusi fol. 253. & Ecclesiæ prosa alia, quæ incipit: *Cæli Regem attollamus &c.* sic clauditur: *Anna rectè nuncuparis, quia gratiosam paris, Matrem omnis gratia,* Mariani nominis etymon Exegetici c. 9. expressimus. *Jesus Salvatorem* significat. *Quid nominis, Principium disciplina,* rectè dixit ^xPhilosophus; haustâ itaque energiâ sublimi sacratissimorum nominum, latus dicendi campus pateret absque exitu, terminemus itaque vetusto sed pio metro huiusmodi:

IESUS nostra salus: venerabilis Anna: Maria;
Sunt tria Christicolis nomina sacra nimis:
Nomina sacra polus, quæ sol miratur & astra,
Angelicique greges sedulitate colunt.
Hæc nobis rorant pigmenta salutis opima,
Ambrosiamq; sacram, nectar, aroma, favum.
Laudibus immensis totum veneranda per ævum
Noxia corda trahunt & sine fine beant.

^u Missale Rom. 1532. Lugdun. in fine. ^x Aristot. c. 1. lib. 1. poster. Analyticorum textu 1. & alibi sapius.